

Na fali 88

GAZETKA SZKOLNA
SP NR 88 IM. G. NARUTOWICZA
W WARSZAWIE

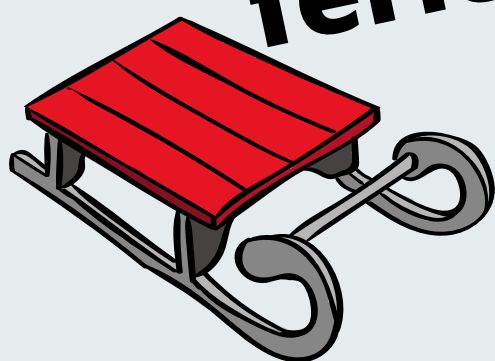
STYCZEŃ/LUTY 2022 • NUMER 08/2022

W TYM NUMERZE
M.IN.:

**Krukowate
w drodze
do szkoły**

**bezpieczne
ferie**

**walentynki
i szkolna
pocztą
walentynkowa**

**Tłusty
czwartek**

KRUKOWATE W DRODZE DO SZKOŁY

Codziennie idąc do szkoły, spotykamy wiele różnych ptaków.

Największą grupę stanowią dość duże, czarne okazy, na które zwykle nie zwracamy szczególnej uwagi i najczęściej mówimy na nie kruki. I to właśnie o nich chciałbym Wam dziś opowiedzieć.

**WYKONANE
PRZEZ WOJTKA
STELMACHA Z
KLASY 7A**

Naszą pierwszą bohaterką jest wrona siwa, gatunek dość pospolity. Łatwo ją odróżnić od innych krukowatych. Wyróżnia się szarą barwą na plecach i brzuchu. Zerknijcie na zdjęcie poniżej. Jestem przekonany, że widujecie ją bardzo często.

Teraz czas na kawkę. Kawka jest również cała czarna, ale zdecydowanie mniejsza od gawrona czy kruka, przez co łatwo jest ją od nich odróżnić. Duża część kawek ma odcienie szarości na grzbiecie. Dodatkowym elementem ułatwiającym identyfikację jest zdecydowanie mniejszy dziób.

Teraz pora na dwa bardzo podobne do siebie gatunki – oba praktycznie całkiem czarne, ale różniące się kilkoma ważnymi szczegółami. Na pierwszym zdjęciu możecie zobaczyć kruka, który jest cały czarny i rzadko kiedy pojawia się na naszych osiedlach, to raczej typ samotnika, okupującego pogranicza lasów.

Ostatnim przedstawicielem tej rodziny jest sójka.

To bardzo charakterystyczny ptak o brązowym ubarwieniu, a w okolicy skrzydeł posiada bardzo charakterystyczne niebieskie pióra. Ciekawostką jest to, że potrafi ona naśladować głosy innych ptaków. Moim największym zaskoczeniem było, gdy kiedyś spotkałem sójkę idealnie naśladowującą głos myszołowa.

Kruk bardzo często mylony jest z gawronem, którego możecie spotkać u siebie na podwórku i praktycznie na każdym osiedlu. Gawron jest też cały czarny, ale w odróżnieniu od kruka ma szary dziób i jest mniej płochliwy.

Kolejnym przedstawicielem krukowatych jest sroka, ciężko ją pomylić z innym ptakiem, bowiem jest charakterystycznie ubarwiona. Jej barwy to biel i czerń, sroka ma też dość długi ogon.

Bezpieczne ferie

Zasady

- Zjeżdżaj na sankach z dala od ulic, zbiorników wodnych i torów
- Nie rzucaj w kolegów twardymi śnieżkami
- Nie wchodź na zamrożnięte zbiorniki wodne
 - Nie rzucaj śnieżkami w twarz
- Ubieraj się roztropnie, zgodnie z pogodą
- Nie chodź w przemoczonych ubraniach
 - Sporty zimowe uprawiaj tylko w wyznaczonych do tego miejscach

Życzę wszystkim zdrowych i bezpiecznych ferii zimowych i aby każdy wrócił po feriach wypoczęty.

♥♥♥ *Walentynki* ♥♥♥

ZWYCZAJE

W POLSCE

Historia

ZWYCZAJE W POLSCE

ZWYCZAJEM WALENTYNKOWYM
JEST WYSYŁANIE LISTÓW
ZAWIERAJĄCYCH WYZNANIA
MIŁOSNE ORAZ
OBDAROWYWANIE SIĘ
UPOMINKAMI.

ZWYCZAJE NA ŚWIECIE

CO ROKU W NIEDZIELĘ
POPRZEDZAJĄCĄ DZIEŃ 14
LUTEGO PRZYBYWAJĄ DO
BAZYLIKI W TERNI PARY
NARZECZONYCH Z CAŁYCH
WŁOCH I ŚWIATA, W CELU
ZŁOŻENIA PRZYRZECZENIA
MIŁOŚCI.

DZIEŃ KOTA

Międzynarodowy Dzień Kota obchodzimy 17 lutego.
W tym dniu zbieramy rzeczy - jedzenie, koce, leki,
itp. dla bezdomnych kotów (i nie tylko) aby pomóc
schroniskom i fundacjom w opiece nad nimi.

Koty, które mają właścicieli, tego dnia dostają
ekstrasmakołyki, zabawki, to jest ich święto.

Wiecie, że koty przesypiają aż 3/4 swojego życia?
Śpią od 15 do 20 godzin dziennie ! Ale z nich lenie!!!

Ich wąsy i wibresy (włosy czuciowe) odczuwają
przybliżony ruch oraz odległości.

Czy kot spada zawsze na 4 łapy?

W większości przypadków kiedy kot spada z dużej wysokości,
nie tylko przeżyje, ale stanie na czterech łapach.

Natura przystosowała koty do wspinania się po drzewach czy
skałach, zatem musiała zadbać o to, by podczas upadków z
wysokości nic się nie stało.

Kot instynktownie obraca się w locie, a jego łapki amortyzują
upadek. Są bardziej elastyczne niż reszta kociego ciała.

Czy w takim razie kot zawsze jest bezpieczny?

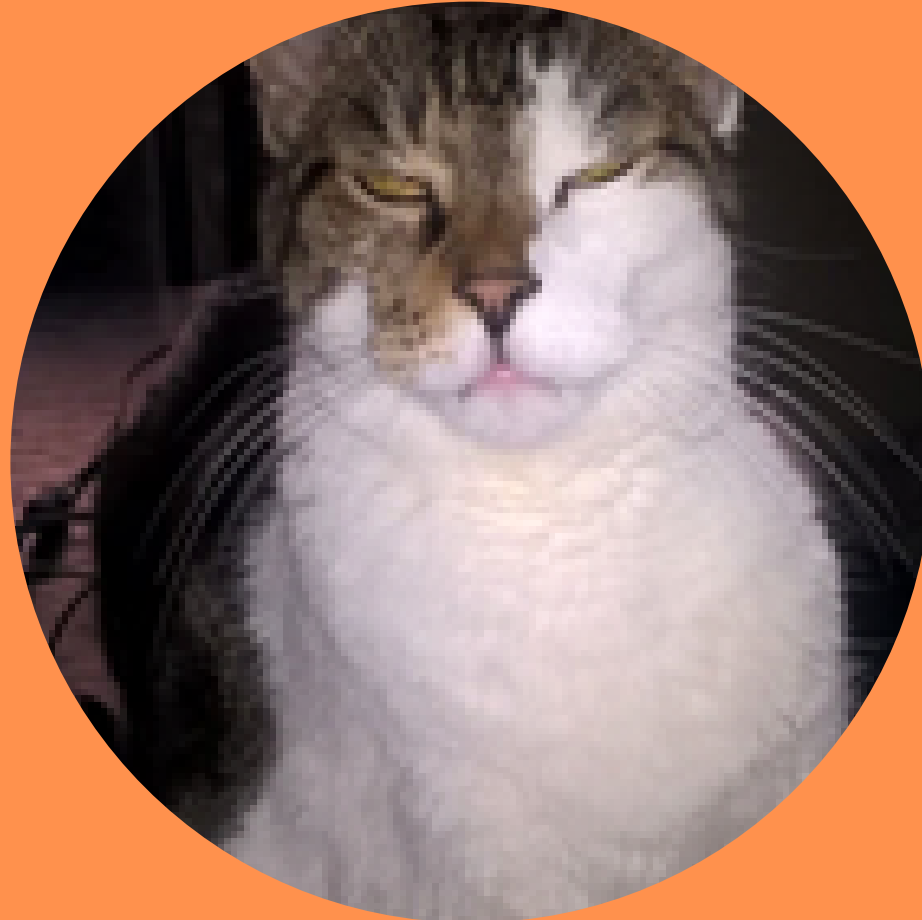
Nie do końca. Im mniejsza wysokość, tym większe ryzyko, że kot nie
spadnie na cztery łapy i może zrobić sobie krzywdę.

Jak każde żywe stworzenie koty potrzebują dużo miłości, ciepła i
dobroci, a w zamian dają nam masę radości mruczając, ugniatając
łapkami. Są wspa

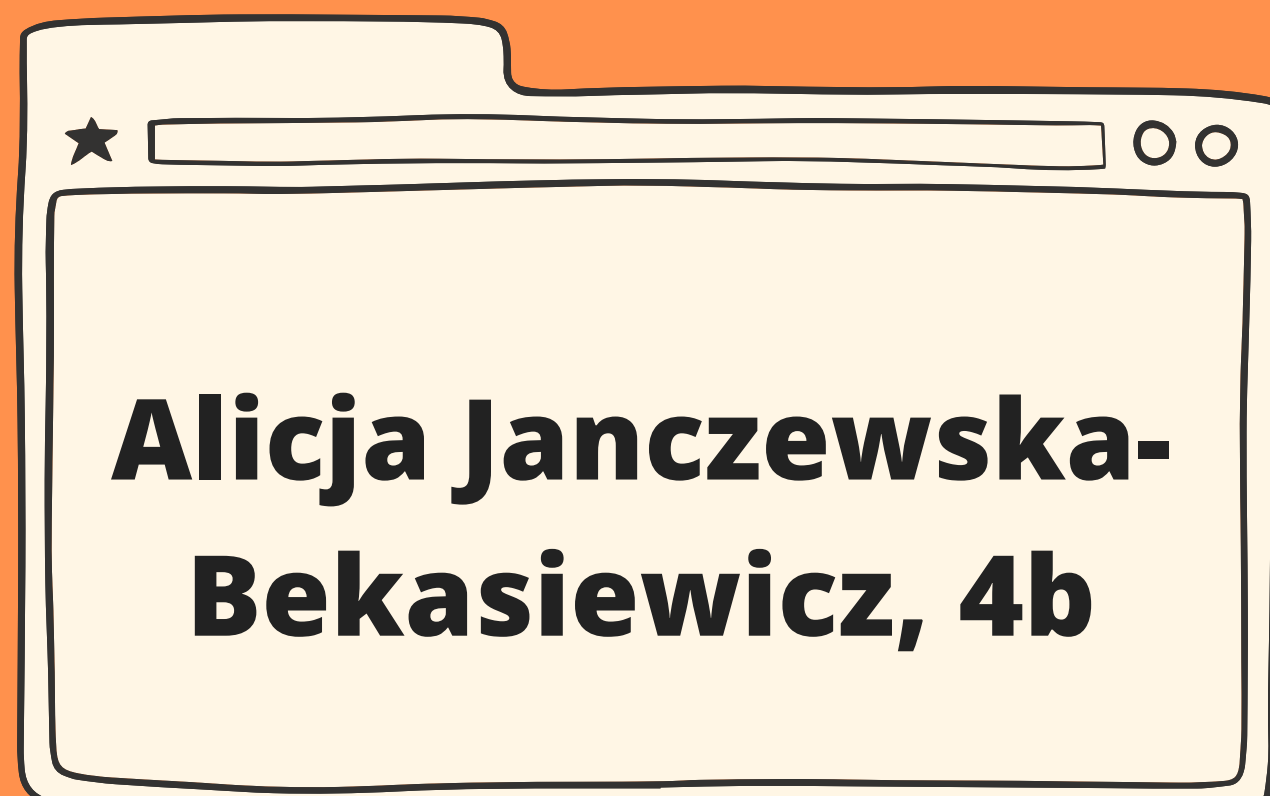
Belzebub ok.15 lat
-sprzątaczk,umyje nawet
ścianę,

Tymek
- przywódca domu,
nasz król

Tosia ok. 8 lat
Krzykaczka, od 5.00 rano - miauu miauu miauu,
stoi przy misce ,oprócz czasu gdy śpi,
wzięta ze schroniska

Tradycje karnawałowe na świecie

Tradycja zimowych spotkań z przyjaciółmi, hucznych balów oraz przebieranych imprez sięga kilku minionych stuleci i jest żywa na całym świecie. Każdy kraj ma swoje zwyczaje dotyczące zabaw karnawałowych. W tym artykule chciałbym w skrócie opisać kilka z nich, które wydały mi się najciekawsze.

Karnawał w Brazylii

Pewnie większość z nas zgodzi się, że najśłynniejszy karnawał odbywa się w Rio de Janeiro w Brazylii. Początki karnawału w Brazylii sięgają XVIII wieku. Został on przeniesiony do tego kraju przez Portugalczyków. Początkowo obejmował imprezy uliczne, podczas których całe tłumy obrzucały się np. jajkami, a na głowy ludzi przechodzących ulicami spadały z okien różne przedmioty. Z czasem walki toczono na woskowe kule wypełnione perfumami, oblewano się kolorowym atramentem, używano serpentyn i konfetti.

Samba w Rio

Obecnie Karnawał w Rio de Janeiro uznawany jest za największą imprezę na świecie (i jako taki został wpisany do Księgi Rekordów Guinnessa). Rozpoczyna się w piątek poprzedzający Środę Popielcową, kiedy to burmistrz Rio de Janeiro na 5 dni przekazuje klucze do miasta mitycznej postaci – królowi Momo. Jednym z najważniejszych elementów karnawału w Rio jest parada szkół samby na Sambodromie. Samba brazylijska to taniec, który narodził się na początku XX wieku i wywodzi się z afrykańskiego tańca ludu Bantu. Jest bardzo radosna. Tancerze i tancerki z całego kraju prezentują swoje umiejętności na ruchomej, bogato zdobionej platformie, która porusza się ulicami Rio. Każda spośród kilkuset szkół samby ma kilkadziesiąt minut, by przedstawić przygotowane wcześniej skomplikowane figury

taneczne, olśniewające stroje zdobione cekinami i kolorowymi piórami. Tytuł najlepszej szkoły przyznawany jest wczesnym rankiem w Środę Popielcową. Ciekawostką jest, że najbardziej wyjątkowe stroje noszone przez uczestników karnawału mogą ważyć do 40 kilogramów, a wytworzenie jednego z nich może zająć nawet do ośmiu miesięcy.

Święto narodowe Brazylii

Tym, co czyni karnawał w Brazylii tak wyjątkowym i przyciąga co roku (przed wybuchem pandemii koronawirusa) około dwóch milionów turystów z zagranicy, jest nastrój zabawy. Ludzie bawią się wszędzie: na ulicach – podczas defilad specjalnych bloków karnawałowych, w domach, hotelach, barach, na plaży. Karnawał ma specjalne bloki tematyczne dla wszystkich. Obok pokazów sztucznych ogni organizowane są występy artystów, tematyczne bale

przebierańców i bale maskowe. Podczas zabawy odbywają się przeróżne konkursy, np. na najciekawsze przebranie, najlepszą orkiestrę itp.

Najbardziej znane są zabawy w Rio de Janeiro, Bahii, Salvadorze.

Pięciodniowy karnawał w Brazylii jest uznawany za święto narodowe.

Carnavale di Venezia

Najpopularniejszy karnawał w Europie odbywa się w Wenecji. Wenecki karnawał (Carnavale di Venezia) ma wspaniałą historię i tradycję. Rozpoczyna się w tłusty czwartek i trwa do Środy Popielcowej. Co roku tysiące turystów przybywają na Plac św. Marka, aby oglądać „Lot Anioła” - wydarzenie nawiązujące do pokazów cyrkowców i akrobatów, a jego tradycja sięga 1548 roku. Wtedy to jeden z artystów wspiął się na dach dzwonnicy Bazyliki św. Marka, a stamtąd na linach „przeleciał” do Pałacu Dodżów. Główna część weneckiego karnawału odbywa się w

Canal Grande oraz na Placu św. Marka. Tutaj można podziwiać barwne widowisko osób przebranych w bogato zdobione stroje z poprzednich epok. Organizowane są przedstawienia teatralne, wielki bal, pokaz sztucznych ogni i obserwowanie gondolierów, którzy płynąc gondolami oświetlają sobie drogę buchającymi ogniem pochodniami.

Maski

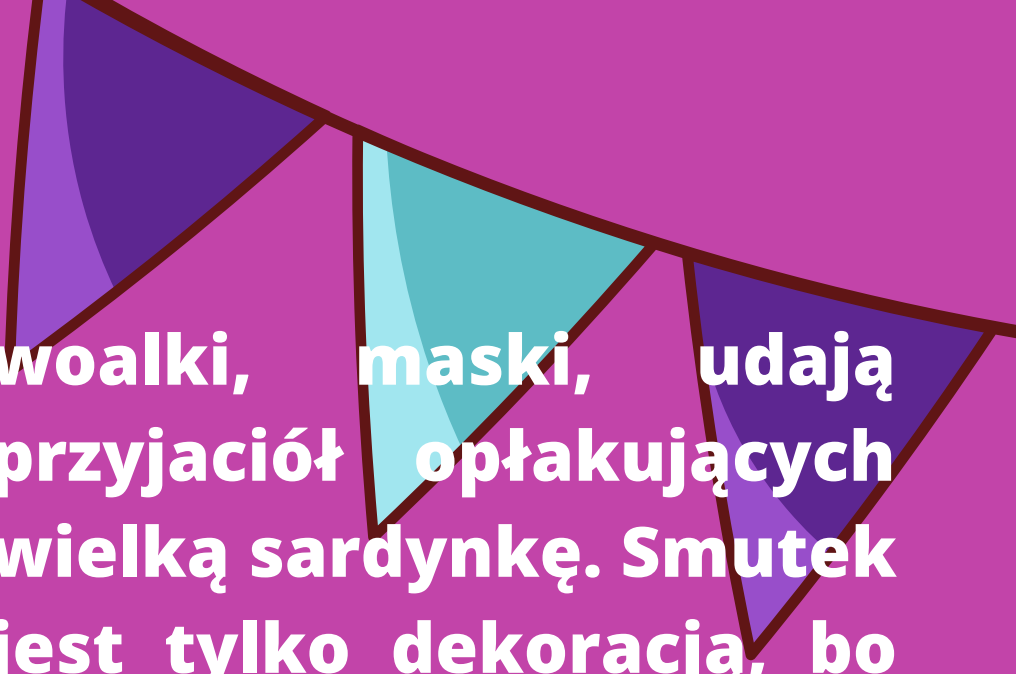
Najważniejszym i niezbędnym elementem każdego weneckiego karnawału jest maska wenecka. Tradycja produkcji masek sięga XIII wieku. Od początku wykonywano je z porcelany, gliny, papieru oraz gipsu. Maski przyciągają uwagę pięknymi kolorami, precyzją zdobień z koralików, piór i koronek. Każdego roku imprezie w Wenecji przyświeca inne hasło, do którego powinny nawiązywać maski i stroje. Stylizacje pomagają zachować klimat festiwalu pełen magii i tajemniczości. W

dawnej Wenecji noszenie masek zapewniało anonimowość i sprawiało, że wszyscy podczas karnawału byli sobie równi niezależnie od pochodzenia. Koniec karnawału w Wenecji ogłasza się zawsze o północy biciem dzwonów. Wszyscy zdejmują maski, a życie mieszkańców wraca do normalnego rytmu.

Pogrzeb sardynki

W Hiszpanii karnawał najhuczniej obchodzony jest na Teneryfie i Gran Canarii. Odbywają się tam liczne występy artystyczne, parady, pokazy grup tanecznych, koncerty i konkursy dla dzieci i dorosłych. Zabawy kończą się w Środę Popielcową fiestą zwaną „Pogrzebem Sardynki”. Na specjalnej platformie wieszona jest papierowa, błyszcząca kukła ryby - symbol hiszpańskiego karnawału. Na ulice wyruszają tłumy ludzi, którzy ubrani na znak żałoby w fantazyjne kapelusze, czarne suknie, garnitury,

woalki, maski, udają przyjaciół opłakujących wielką sardynkę. Smutek jest tylko dekoracją, bo naprawdę wszyscy się świetnie bawią przy muzyce orkiestry dętej. Na czele orszaku idzie sędzia - wielki post. Gdy tłum dochodzi do wyznaczonego miejsca, sędzia wygłasza mowę, kończy karnawał, a sardynka zostaje spalona na stosie. W tym czasie uczestnicy pogrzebu jedzą kanapki z pieczoną sardynką i piją wino.

Karnawał w Niemczech

W Niemczech karnawał obchodzony jest we wszystkich regionach i czasem nazywany jest „piątą porą roku”. Rozpoczyna się oficjalnie podczas hucznych imprez ulicznych 11 listopada o godz. 11.11. Panowanie nad błazeńskimi hulankami i zabawami obejmują wtedy książęta i księżniczki karnawałowi. W Kolonii wybierany jest nawet tzw. Triumwirat, czyli książę, rolnik i panna. W Nadrenii działa specjalny Korpus Stowarzyszeń Karnawałowych, którego

członkowie przebrani są w mundury armii napoleońskiej. Organizują oni występy lokalnych zespołów muzycznych i wygłaszają satyryczne przemowy o polityce. Już w średniowieczu podczas karnawału „zwykli” ludzie mogli krytykować panujących bez żadnych negatywnych konsekwencji. Podobnie jak i w innych krajach najważniejszy moment karnawału w Niemczech następuje w lutym, sześć dni przed początkiem wielkiego postu, w tłusty czwartek. Wtedy kobiety przejmują władzę, a mężczyźni powinni bardzo uważać na swoje krawaty. Również w firmach o godzinie 11.11 kobiety idą do gabinetu szefa - wtedy wszyscy kończą pracę i zaczynają się bawić. W wielu niemieckich miastach o godz. 11.11 kobiety wdzierają się do ratuszy, by uciąć krawaty urzędnikom i symbolicznie przejąć władzę w miastach. Zwyczaj ten zapoczątkowała w 1824 roku grupa praczek,

które postanowiły wziąć udział w zabawach karnawałowych zarezerwowanych wówczas tylko dla mężczyzn.

Różany poniedziałek

Przez cały sezon karnawałowy organizowane są „posiedzenia” - wielkie huczne imprezy z muzyką, różnymi występami, pokazami tanecznymi, zabawnymi politycznymi przemowami. W całych Niemczech odbywają się kolorowe pochody. Ulicami przechadzają się diabły, czarownice, kościotrupy, duchy, upiory, postaci z legend, „dzicy ludzie” noszący maski z drewna. Największe i najbardziej znane pochody odbywają się w Różany Poniedziałek (Rosenmontag) w Kolonii, Düsseldorfie, Moguncji. Osiągają kilka kilometrów długości i udekorowane są często kukłami znanych polityków, tak by przekazać wszystkim pełen ironii, satyryczny komentarz tego, co najważniejsze w danym

momencie w polityce i społeczeństwie. Na ulicach rozdawane są słodycze, kwiaty i maskotki. Gdy zbliża się Środa Popielcowa wszystkie grzechy karnawału muszą zostać szybko przebaczone i zapomniane. W tym celu postaci przebrane za średniowiecznych mnichów i katów palą słomianą kukłę (Nubbel), obarczając ją winą za wszystkie hulaszczyste występki.

Mardi Gras w Binche

W dniu Mardi Gras (tłusty wtorek) w Binche w Belgii ulicami miasta maszeruje 600 mężczyzn ubranych w tuniki, spodnie z juty, kapelusze ze strusich piór i woskowe maski z zielonymi okularami, wąsami i bródką. Ich parada ma służyć powrotowi wiosny. Są to tzw. Gilles – mogą nimi zostać tylko mieszkańcy Binche (co stanowi dla nich wielki zaszczyt). Ich maski są chronione prawnie i mogą być noszone jedynie przez członków stowarzyszenia. Gilles niosą kosze pełne pomarańcze, którymi

rzucają w tłum, gdyż mieszkańcy wierzą, że owoce te przynoszą szczęście. Karnawał w Binche w 2008 r. został wpisany na listę niematerialnego dziedzictwa UNESCO. Od czasów średniowiecza zmienił się jedynie w niewielkim stopniu.

Królowe i królowie karnawału

Na południu Francji, w Nicei od ponad 140 lat odbywa się karnawał, podczas którego poza kolorowymi paradami najważniejszą atrakcją są bitwy kwiatowe. W czasie przejazdu platform ozdobionych kolorowymi roślinami uczestnicy parady przebrani w różne stroje obrzucają się gałązkami mimozy, gerberami, liliami i różami. Podczas jednej bitwy wykorzystywanych jest nawet 100 tysięcy świeżych kwiatów! Podobnie jak i w innych krajach karnawał na Lazurowym Wybrzeżu kończy się spalaniem kukły Króla Karnawału. Karnawał w Danii to czas zabaw, w których udział biorą głównie dzieci. Symbolem karnawału jest tutaj

„kocia beczka”. W wisząca na drzewie beczkę za namalowanym wizerunkiem kota dzieci uderzają kijem. Kiedy z beczki odpadnie dno, wysypują się z niej słodycze, a zwycięskie dziecko otrzymuje tytuł „Kocięgo Króla”.

Paweł Janicki 5C

Tłusty czwartek - słodki zwyczaj

O tym dniu napisała Marta Pacek z kl. 7c oraz Artur Łukuc z kl. 7a. Przeczytajmy najpierw, co ciekawego przygotowała Marta:

Ostatni czwartek karnawału - to dzień, w którym zjadamy się pączkami i faworkami. W tym roku przypada on 24 lutego. Skąd się wziął ten zwyczaj, jak go obchodzić i jak zrobić pączki? O tym napiszę w moim artykule. Zapraszam do lektury.

Tłusty czwartek rozpoczyna ostatnie dni karnawału, które zwane są:

- zapustami
- mięsopustem
- ostatkami

Historia

To poganie dali początek tej tradycji. Chcąc pożegnać zimę, przygotowywali ucztę, na których spożywali jako zakąskę do alkoholu pączki z ciasta chlebowego. Na dworach te słodkie przysmaki jedzono od XVI wieku. W XVII wieku pączki przygotowywano z ciasta drożdżowego, dzięki czemu stały się lżejsze, delikatniejsze i bardziej apetyczne. Wtedy też pojawiły się pączki z nadzieniem. Później umieszczano w nich orzech, który miał symbolizować pomyślność i szczęście.

Jak obchodzić tłusty czwartek?

Najlepiej sami zróbcie pączki, faworki (chruściki) albo inne wasze ulubione słodkości. Jeśli zaś nie macie na to czasu, możecie je po prostu kupić w cukierni czy innym sklepie. Tego dnia jest ich więcej. Do wyboru, do koloru!

Przepis na pączki

Składniki

- 500 g mąki pszennej - około 3 szklanki
- 1 szklanka ciepłego mleka - 250 ml
- 4 żółtka średnich jajek
- 40 g cukru - około 3 pełne łyżki
- 25 g świeżych drożdży
- 1/4 kostki masła - 50 g
- szczypta soli
- 1 litr oleju lub smalcu do smażenia pączków

Jeśli chcesz:

- 80 g dowolnej marmolady do nadziewania pączków
- 80 g kandyzowanej skórki owocowej (lub innej posypki)

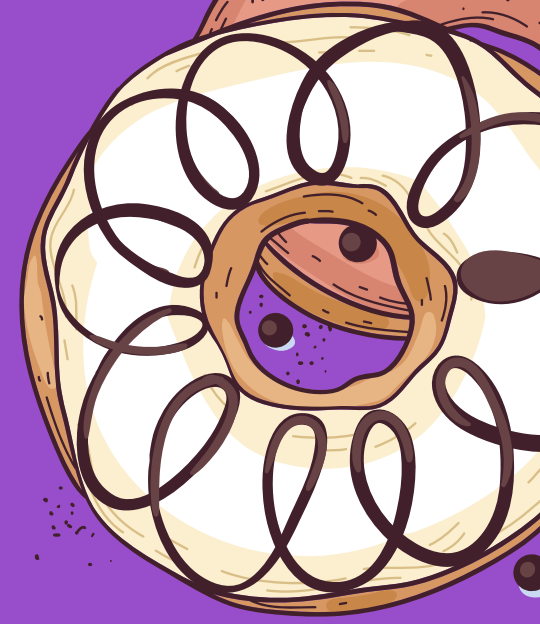
Przygotowanie

Jajko wcześniej wyjmij z lodówki. Podgrzej mleko. Potem roztop masło i odstaw je do przestudzenia. Teraz czas na zaczyn - zmieszaj łyżkę mąki, cukru, 3 łyżki ciepłego mleka i całe drożdże. Odstaw w ciepłe miejsce na co najmniej 15 minut, aż urośnie i się spieni. W misce umieść resztę mąki (pszennej), sól, żółtka jajek, masło, cukier, mleko i zaczyn. Mieszaj składniki przez co najmniej 15 minut. Ciasto powinno być jednolite i lepkie. Teraz przykryj ciasto ściereczką lub folią i odstaw w ciepłe miejsce na minimum godzinę. Wyłóż ciasto na posypaną mąką stolnicę lub blat. Rozwałkuj je na grubość około 2,5 cm, a potem wykrawaj koła (o średnicy ok. 7 cm). Potem przykryj je ściereczką i odstaw w ciepłe miejsce na 30 minut. Następnie do średniej wielkości garnka wlej około 700 ml oleju i podgrzewaj go na średnim ogniu, aż osiągnie temperaturę 175 °C (kilka minut). Teraz czas na smażenie. Na olej połóż kilka pączków. Smaż do zarumienienia (ok. 2 - 3 min. na jednej stronie). Potem wyłóż je na ręcznik papierowy. Możesz polać lukrem lub posypać pączki po przestudzeniu cukrem pudrem. Jeśli chcesz nadziewać... Spłaszcz (nieusmażonego) pączka i wyłóż na niego łyżeczkę nadzienia. Potem ulep z niego kulkę (tak jak byś chciał/a zrobić pieroga).

Porady:

- Nie podsypuj zbyt często ciasta na pączki mąką.
- Jeśli nadziewasz, bardzo dokładnie zlepij pączka.
- Nie wkładaj zbyt wielu pączków na raz do garnka.

Teraz czas na Artura

CO TO JEST TŁUSTY CZWARTEK?

Tłusty czwartek – to ostatni czwartek przed wielkim postem (czyli 52 dni przed Wielkanocą) w kalendarzu chrześcijańskim. Tłusty czwartek rozpoczyna ostatni tydzień karnawału – nazywany także zapustami, mięsopustem czy ostatkami. W Polsce oraz w katolickiej części Niemiec, wedle tradycji, w tym dniu dozwolone jest objadanie się.

Ponieważ data tłustego czwartku zależy od daty Wielkanocy, dzień ten jest świętem ruchomym. Następny czwartek jest czwartkiem po Środzie Popielcowej i należy do okresu wielkiego postu, podczas którego chrześcijanie ze względów religijnych (pokutnych), jako przygotowanie do Świąt Wielkanocy powinni zachowywać post czyli wstrzemięźliwość od przyjmowania niektórych pokarmów. Może wypaść pomiędzy 29 stycznia a 4 marca. Najpopularniejsze potrawy to pączki i faworki, zwane również w niektórych regionach chrustem lub chruścikami.

Historia zwyczaju

Geneza tłustego czwartku sięga pogaństwa. Był to dzień, w którym świętowano odejście zimy i nadejście wiosny. Ucztowanie opierało się na jedzeniu tłustych potraw, szczególnie mięs oraz picia wina, a zagryzkę stanowiły pączki przygotowywane z ciasta chlebowego i nadziewane słoniną. Rzymianie obchodzili w ten sposób raz w roku tzw. tłusty dzień.

W specyficzny sposób obchodzono tłusty czwartek w Małopolsce. Nazywany on był wówczas combrowym czwartkiem. Według legendy nazwa pochodzi od nazwiska żyjącego w XVII wieku krakowskiego burmistrza o nazwisku Comber, będącego prawdopodobnie postacią fikcyjną, człowieka złego i surowego dla kobiet mających swoje kramy i handlujących na krakowskim rynku. Mówiono: Pan Bóg wysoko, a król daleko, któż nas zasłoni przed Combrem. Umrzeć miał on w tłusty czwartek. W każdą rocznicę śmierci przekupki na targu urządzały więc huczną zabawę i tańce. Podczas zabawy zaczepiały przechodzących tamtędy mężczyzn, których zmuszały do tańca lub do oddawania wierzchniej odzieży w zamian za krzywdy, jakie wyrządził Comber.

Około XVI wieku w Polsce pojawił się zwyczaj jedzenia pączków w wersji słodkiej. Wyglądały one nadal nieco inaczej niż obecnie – w środku miały bowiem ukryty mały orzeszek lub migdał. Ten, kto trafił na taki szczęśliwy pączek, miał cieszyć się dostatkiem i powodzeniem.

Pączki

Faworki (chrust)

skład gazetki:
Artur Łukuć kl. 7a
Anna Suska

korekta tekstów:
Adriana Karska
koordynacja:
Katarzyna Kamińska